

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

7. Quàm infeliciter Galli contra Carolum V. Turcas & Protestantes
excitârint?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

Baron. to. II.
An. 1011. n. 9.

quid eidem Saxoniam contigisse narrat è Chronico Sclavorum Helmoldi Cardinalis Baronius. Anno decimo regni Henrici Germaniae Regis mortuus est Dux Saxoniae Benno, vir tantae virtutis, quantae nobilitatis, neque provinciae suae magis, quam Ecclesiae ac religionis custos & defensor. Huic in principatu haeres successit Bernardus filius; qui ut à pietate, ita etiam à felicitate paterna longè diuertit. Ex eo enim tempore, quo Dux Saxoniae factus est, regioni illi numquam defuit discordia, perturbatio, tumultus. Dux quippe Henrico Imperatori rebellare ausus, totam secum ad rebellandum Caesari traxit Saxoniam. Nec satis ei fuit humanae aduersari potestati, etiam in Superos arma mouit. Siquidem ipsum Christum se erigens, omnes Saxoniae Ecclesias terruit, atque turbauit; praecipuè verò illas, quae in rebellionem in illius malitiam consentire noluerunt. Super hæc Bernardus tam paternae quam auitae affectionis erga Sclauos oblitus, incredibili auaritia gentem Winulorum crudelissimè oppressit, atque ad Paganismi necessitatem adexit. Illo enim tempore Sclavorum dominio potiti sunt Theodoricus Marchio & Dux Bernardus, illo quidem Orientalem, isto autem Occidentalem provinciam possidente, quorum culpa Sclauos coegit fieri fidei desertores. *Rudes adhuc in fide Gentilium populos, quos optimi quondam Principes cum magna lenitate fouerant, temperantes rigorem his, quorum propensius insisterent saluti, isti tanta crudelitate insectati sunt, ut excusso tandem seruitutis iugolibertatem suam armis defendere cogentur.*

VII.

Petr. Ribadé.
l. 1. de Princ.
Christ. c. 19.
Idem cod. lib.
l. cap. 15.

Gallias etiam infecerat haeresis Vigilanti, cum validus Francorum exercitus irruptionem in eam fecit. Atque eos ipsos Francos magna religionis incuria ceperat, cum Normanni bello victos domuerunt. Franciscus primus, & Henricus secundus eius filius, Gallia reges, quamuis Christiani, & Catholici principes, cum atrox ac funestum bellum aduersus Carolum V. Hispaniarum regem gererent, humana potius, quam diuina providentia in consilium vocata; ille, Turca sibi foedere adiuncto, instructissima perfidi hostis classe maritimas oras Carolo parentes excursionibus infestauit; hic admissos in belli societatem Germanos Principes, quos Protestantes vocant, in eundem conatu & animis armauit, ut etiam Gallia Historici scriptis prodiderunt. Verum quis ex eius generis foederibus fructus? Nullus, praeter dedecus, & publicam offensionem.

Genebrard.
in Chron.
c. 4. An. 1548.

Nama

Nam Turcica classis, exiguo admodum detrimento rebus Caroli illato, tractum Gallia circa Tolonis Martij portum, in quo in hibernis egit, indignis modis igni ferroq; populata est, viresq; & portus Gallorum exploravit, ut incidente occasione Gallias securius aggredereetur. Principes vero Germania heresi infecti, qui per summum nefas defecerant, bonis multati, & pluribus incommodis affecti, manus Imperatoris sui victricis vindicesq; senferunt. Atque ob eiusmodi pactiones, & iniusta cum Ecclesia hostibus foedera, aliaq; nostra maleficia, quibus Numinis iram provocauimus, permisit Deus, nobilissimum, potentissimum, ac Christianissimum regnum adeo miserè affligi, & veluti infernis ignibus conflagrare, ut nec piorum precibus, nec lachrymis comprimi, nec in tot tamq; crudelibus bellis effusi sanguinis riuus in hanc diem restingui potuerit, quin potius noua ceperit incrementa. Ex quo perniciosum humana prudentia consilium, & nefaria Politicorum calliditas, Anno post Virginis partum 1588. in Blesensibus Comitibus, Henricum Guisiz Ducem, & Ludouicum Cardinalem, eius fratrem, fortissimos & clarissimos Principes crudeliter sustulit. Sed quoniam hoc consilium, quod ab Politicorum & Machiaueli schola prodierat, cum diuinis legibus pugnat, factum est, ut anno necdum decurso, aequissimus sceleris vindex Deus a cadis auctore meritissimas pœnas exigere. Hæc Ribadeneira.

In Polonia cum annus Domini ageretur millesimus vigesimus secundus, auaritiâ quorundam Nobilium vsus Alastor res & Ecclesiæ, & regni vehementer turbauit; & dissipasset omnia, nisi Regis prudentia, ac pietas maturè occurrisset, malumque in authores retorisset, dignos perire, qui alijs, ob diuitias iniquè augendas, perniciem machinabantur. Res in hunc modum à Io-

VIII.

Io. Longin.
An. 1012, &
ex eo Baron;
tom. II. ad
eundem an-
num p. 17.

anne Longino Canonico Cracouiensi narratur. Catholica religionis fidem cultumq; Satânica inuidia malignitas in Polonia regno, & vicinis regionibus videns in breuis temporis spatio. primò quidem sub Mieszlao Duce, deinde sub Bolelao primo Polonorum Rege vehementer germinasse, & funiculos tentory sui latissima propagine diffudisse; turbinem & procellam eodem in regno exciuit, & res fidei extinguere, & quietem stabilitatemq; ciuilem nisus est perturbare. Nonnulli siquidem Nobiles Polonia satana suggerente, ob onerosam decimarum manipularium solutionem, onerosos Christianos ritus dicentes, praesertim hi, qui in spurcitjs genitalibus enutriti iugum orthodoxum non facile tolerabant, ad

X x x x a

ritus